

Dosarul nr.3ra-941/22
2-21054233-01-3ra-15092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Olar împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Ghenadie Pavliuc cu privire la anularea deciziei,

împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis cererea de apel depusă de Maria Olar, s-a casat integral hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care, s-a declarat inadmisibilă acțiunea formulată de Maria Olar,

c o n s t a t ă:

La 13 aprilie 2021, Maria Olar a formulat cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Ghenadie Pavliuc solicitând anularea deciziei nr.320 din 13 noiembrie 2020.

În susținerea acțiunii a indicat că, la 13 noiembrie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis Decizia nr.320 privind constatarea încălcării art.4 alin.(1) lit.a), art.5 alin.(1), art.29 alin.(1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal de către Maria Olar.

A menționat că la 08 septembrie 2020, agentul constator IP Ciocana, Sergiu Gonța a întocmit în privința Mariei Olar procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 0504731 din 08 septembrie 2020 privind comiterea contravenției prevăzute la art.70 alin.(1) Cod contravențional, pentru că la 05 august 2020 aflându-se pe str. XXXX a manifestat un comportament calomnios exprimat prin afirmații mincinoase în adresa lui Ghenadie Pavliuc, aducând acuzații tendențioase cu scopul de a discredita onoarea

și demnitatea acestuia, învinuindu-l că a furat și este gata oricând de corupere a altor judecători.

A mai notat că a respectat procedura prealabilă, adresând în acest sens Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cererea cu privire la anularea Deciziei nr.320 din 13 noiembrie 2020, conform art.209 din Codul administrativ.

Astfel, susține că Decizia nr.320 din 13 noiembrie 2020 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este ilegală, fiind adoptată în lipsa și fără informarea ultimei, contrar prevederilor art.67 din Codul administrativ al Republicii Moldova.

Totodată, a mai invocat că de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a fost informată în scris în decursul unui termen rezonabil, despre inițierea în privința sa a procedurii administrative, conform art.70 Cod administrativ.

În susținerea acțiunii, a invocat prevederile art.5, art.10 alin.(1), art.189 alin.(1) din Codul administrativ.

Comunică reclamanta că, într-adevăr, Legea prevede anumite restricții a dreptului la libertatea de exprimare, condiția fiind ca acestea să fie necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea, morala și reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Restrângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut mai sus și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.

Consideră că interesul publicului în conținutul informațiilor transmise, problemele de corupție, nedeclararea averii etc. au prioritate asupra interesului unei persoane la viața privată. Respectiv, prin plângerea depusă se încalcă dreptul publicului de a fi informat, care este garantat de art.6 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, și nu poate fi acceptată pretenția petiționarului precum că i s-a încălcat dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Totodată, menționează că informația expusă la 05 august 2020, aflându-se pe str. XXXX, a preluat-o din articolele mass-media: articol: „(doc) Cariera, studiile, dosarele controversate și averea judecătorului Pavliuc”¹; articol: „Cariera, studiile, dosarele controversate și averea judecătorului Pavliuc”² publicat de Anticoruptie.md la 28/11/2015; articol: „Inspekția Judiciară s-a autosesizat în cazul procurorii Bețișor și a judecătorului Pavliuc”³ publicat de Anticoruptie.md la 24/11/2015; articol: „Afacerea” magistratului Ghenadie Pavliuc: Tranzacții cu automobile de zeci de mii euro”⁴, autor: Julieta Savițchi, publicat la 25/05/2020; articol: „Magistratul care a denunțat ilegalitățile comise de superiori, hârțuit de conducerea Judecătoriei Chișinău”⁵, autor: Mariana Colun, publicat la 14/01/2020 și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.211/13 din 25 iunie 2019.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2021 Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de Maria Olar

împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Ghenadie Pavliuc cu privire la anularea deciziei nr.320 din 13 noiembrie 2020.

Instanța de fond a notat că Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal urmărește scopul de a asigura protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Astfel, prin prisma cadrului legal menționat prima instanță a concluzionat că decizia nr.320 din 13 noiembrie 2020 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost emisă în corespundere cu cadrul normativ în vigoare, iar temeiuri de anulare a acesteia nu s-au constatat.

Totodată, instanța de fond a mai menționat că Maria Olar nu a prezentat dovada că a obținut consimțământul lui Ghenadie Pavliuc în sensul prelucrării datelor cu caracter personal privind adresa de domiciliu a acestuia. Prin urmare, informațiile publicate de Maria Olar pot afecta drepturile terțului și a familiei sale.

De asemenea, instanța de fond a punctat că prevederile art.3 și 6 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, invocate de Maria Olar, nu sunt aplicabile speței.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 19 noiembrie 2021, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 14 martie 2022, a depus apel motivat prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu adoptarea unei hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată în sensul formulat.

Prin decizia din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Maria Olar, s-a casat integral hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care, s-a declarat inadmisibilă acțiunea formulată de Maria Olar împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Ghenadie Pavliuc cu privire la anularea deciziei nr.320 din 13 noiembrie 2020.

Instanța de apel a punctat că instanța de fond neîntemeiat a reținut că acțiunea a fost înaintată în termen, notând în acest sens că, potrivit materialelor cauzei răspunsul nr.04-14/81 din 13 ianuarie 2021 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la cererea prealabilă din 30 decembrie 2020, a fost recepționat de Maria Olar la 21 ianuarie 2021.

Cu referire la prevederile art.97 alin.(1) și alin.(3) lit.c), art.109 alin.(2) din Codul administrativ, instanța ierarhic inferioară a constatat că termenul pentru înaintarea acțiunii a expirat la 22 februarie 2021, însă prezenta acțiune a fost înaintată la 13 aprilie 2021, adică peste termenul prevăzut de lege, iar Maria Olar nu a solicitat repunerea în termenul legal.

În această ordine de idei instanța de apel a concluzionat că prima instanță nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, adoptând o hotărâre fără a se expune asupra admisibilității acțiunii.

La 25 iunie 2022, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu anularea hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și admiterea acțiunii în sensul formulat.

În susținerea recursului a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată precum și în cererea de apel.

Consideră că hotărârea este neîntemeiată, contrară garanțiilor prevăzute de art.6 Convenția CEDO, care prevede că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 iunie 2022, în ședință publică (f.d.109, 110-116).

Din materialele cauzei rezultă că, la 20 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat copia dispozitivului deciziei contestate părților participante la proces, inclusiv și Mariei Olar, prin intermediul poștei electronice a avocatului Alexei Croitor (f.d.118). Iar la 09 septembrie 2022, Mariei Olar, prin intermediul poștei electronice a avocatului Alexei Croitor, i-a fost notificată decizia motivată recurată (f.d.126)

La 25 iunie 2022, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu anularea hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și admiterea acțiunii în sensul formulat (f.d.119-120).

În condițiile enunțate, instanța de recurs conchide că Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a depus recursul cu respectarea termenilor prevăzuți de art.245 din Codul administrativ.

La 16 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoanei terțe Ghenadie Pavliuc copia recursului depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.129).

La 27 octombrie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a expediat referința la recursul depus de Maria Olar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând respingerea ca neîntemeiată și nefondată a cererii de recurs, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău, ca fiind perfect legală (f.d.133-135).

În susținerea referinței a indicat că argumentele expuse în cererea de recurs sunt pur declarative și fără substrat factologic.

Consideră că reprezentantul recurenței încearcă să ducă în eroare instanța, dat fiind faptul că, prin scrisoarea cu nr.02/1-06/2860 din 14 septembrie 2020 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a informat-o pe Maria Olar că în temeiul art.27 al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal a fost inițiată procedura de soluționare a plângerii subiectului de date cu caracter personal - Ghenadie Pavliuc, precum și fiind solicitate explicații pe marginea celor relatate în plângere, fapt confirmat prin avizul de recepție din 18 septembrie 2020 (f.d.4 - dosar administrativ). Însă, până la 08 octombrie 2020, în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a parvenit nici un răspuns, la rândul său, fiind expediată o scrisoare repetată în adresa Mariei Olar cu nr. de ieșire 02/1-06/3251, fiind solicitate informații relevante speței, de asemenea, fapt confirmat prin avizul de recepție din 21 octombrie 2020 (f.d. 6 – dosar administrativ).

Mai mult, atrage atenția că, la 03 noiembrie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a recepționat răspunsul Mariei Olar, prin care a confirmat faptul publicării înregistrării video din 05 august 2020, făcând referire la art.3 din Legea nr.64/2010 cu privire la libertatea de exprimare.

Remarcă că din înregistrarea video se constată faptul distribuirii/diseminării în spațiul public, fără consimțământul subiectului de date cu caracter personal – Ghenadie Pavliuc a adresei de domiciliu.

De asemenea, reține că, Maria Olar era obligată să asigure confidențialitatea datelor cu caracter personal la care a avut acces, în special a adresei de domiciliu, încălcând prevederile art.29 al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale

de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron